

søgaaende Pantserfibe ikke er saa overordentlig
 faeligt — og jeg tror ikke, at der er ret Mange,
 der ville benægte dette —, saa komme vi til det
 Spørgsmaal, at vi i ligesaa høi Grad, og jeg
 tror i høiere Grad, ere truede af Angreb fra Sø-
 siden gjennem Drogden som af Angreb nordfra.
 Det er bekendt, at Drogden kan passeres af
 Skibe med indtil 18 Fod Dybtgaaende, og jeg
 veed ikke, hvorfor en russisk Monitorflaade paa 12 Fod
 eller en preussisk Pantserkorvetflaade paa 18 Fod
 skulde gjøre os den Fornøielse at gaa ad Storebelt og
 komme ned nordfra, fordi Mindretallet i Herudvalget
 havde forudsat dette. Nei, de ville sandsynligvis
 komme den naturlige Vej, som er anviset Østersøens
 Sminagter, nemlig at gaa op igjennem Drefund,
 saa at altsaa Angrebet vil komme Syd fra. Men
 der har det erebde Mindretal ikke anviset os noget
 Forsvar, ja det har jo endog strøget Dragør-For-
 tet, som dog er beregnet paa at kunne yde en vis
 Assistance paa dette Punkt. Hvoraf kommer dette?
 Ja, det kommer deraf, at Mindretallet, og af den
 høitærede Krigsministers Udtalelse igaar fremgaar
 det, at ogsaa han nærer den Tanke: vi kunne
 ikke blive staaende ved Middelgrundsfortet, vi
 maa have et Fort i Svælget, og dets Plads vil
 ikke blive Dragør, men Kastrops Rne, den syd-
 lige Spids af Middelgrunden. Dette antydede
 den høitærede Krigsminister, da han hentydede
 paa, at Dragør-Batteri senere maatte vise
 sig mindre nødvendigt. Det er ganske vist, have
 vi først Kastrop-Fort, saa bliver Dragør-Batteri
 mindre nødvendigt, men da falder ogsaa hele den
 Grund, hvorpaa Krigsministerens og Mindretal-
 lets Forslag nu er bygget, idet de sige: vi kunne
 nøies med Middelgrundsfortet til Afværge af
 et Bombardement paa Kjøbenhavn. Da komme
 vi ind paa den Plan, som ligger til Grund for,
 hvad her er foreslaaet, nemlig Planen om 5 faste
 Søforter; da se vi, at vi staa ved Beføstningen
 af de 42 Millioner Kroner til Dæfning af Kjø-
 benhavn fra Søfiden. Og jeg ønskede da gjerne
 at vide, hvad den høitærede Drøfner for Mindre-
 tallet saavel som den høitærede Krigsminister me-
 ner med, at et Forsvar ved flydende Forter vil
 blive lige saa kostbart som et Forsvar ved faste,
 idet de dog ville indrømme mig, sat selv om vi
 gaa til en saa vid Forhøjelse af Beføstningen til
 Bygning af flydende Forter, som vi laar have naaet,
 ja, selv om vi gaa til 2½ Mill. Kr. for saadanne For-
 ter, vil der for det ene Middelgrundsfort dog kunne
 tilveiebringes omtrent hele det Antal af flydende
 Forter, som Planen kræver til Kjøbenhavns Dæf-
 ning fra Søfiden. Naar vi her stille ved Siden,
 at Fuldførelsen af Søforterne efter Sagtyndiges
 Mening vil kræve 11 Aar og der er Ingenfom-
 helst, der garanterer os for, at det kan gøres i
 11 Aar, medens vi vide, at Planen med Benyt-
 telse af de flydende Forter lader sig udføre paa
 2 Aar, saa ser jeg ikke rettere, end at det vel
 skal vise sig, at Fordelen vil være saa absolut

overveiende for de flydende Forter, at de utvivlsomt
 ville komme til at vinde Seir, naar vi først staa
 overfor en virkelig indgaaende Behandling deraf.
 Jeg er fuldt villig til at indrømme, at de kunne
 være mindre fyldtefyjrende end faste Forter, men
 at de ville give et væsentligt Bidrag til Kjøben-
 havns Dæfning mod Søfiden, derom tror jeg dog
 ikke, at der kan være forskellige Meninger. For-
 øvrigt ønskede jeg meget at vide, naar der ind-
 vendes mod de flydende Forter, at de ere uprø-
 vede og ukjendte, paa hvilke andre Punkter i Eu-
 ropa der nu for Tiden bygges Forter af den Kon-
 struktion, som tænkes anvendt for Exempel paa
 Middelgrundsfortet, og om man i den Henseende
 har fuldstændig betryggende Mønstre at følge. Jeg
 tvivler noget derom. I alt Fald staa der en
 Række af saadanne endnu uløste Spørgsmaal i
 Forbindelse med Konstruktionen af de faste Forter,
 at der vistnok vil behøves ikke saa og ikke lidet
 dybtgaaende Overveielser, inden man kommer til
 en endelig Besvarelse deraf. Smidletid vender
 jeg tilbage til det Punkt, som træder saa stærkt
 frem i Mindretallets Betænkning, og lige overfor
 hvilket i Grunden Mindretallet er tilbøjeligt til at
 lade ethvert andet Hensyn blegne. Det er Spørgs-
 maalet om Kjøbenhavns fuldstændige Befæstning.
 Jeg skal ikke nu komme ind paa en yderligere
 Drøftelse af de saavel finantzielle som militære og
 politiske Vanskeligheder, som denne Foranstaltning
 vilde føre med sig. Jeg vil fremdeles lige over-
 for den høitærede Drøfner for Mindretallet ud-
 tale, at jeg i fuld Maade anerkjender den Thær-
 dighed og den Varme, hvormed han førte Ordet for
 den Plan, han anser som den eneste Betingelse
 for Danmark's fremtidige Eksistens. Jeg anerkjen-
 der dette i fuldeste Maade, og jeg skal endvidere
 sige til, at jeg kan tænke mig Muligheden af, at
 Forholdene her i Landet under en kommende Ge-
 neration ville kunne udvilde sig saaledes, at Be-
 tingelserne kunne blive gunstigere for en saadan
 Plans Gjenneførelse. Jeg siger, at dette er mu-
 ligt, og at navnlig Forholdet mellem Hovedstaden
 og Landet kan komme til at stille sig paa ganske
 anden Maade end nu. Men i Dieblisset anser
 jeg denne Plans Gjenneførelse for fuldstændig
 umulig, og jeg vilde ønske, at de Herrer af Min-
 dretallet vilde fra deres Standpunkt erkjende det
 Drøfprog for rigtig, at det Bedste er det Godes
 Sjænde. Men den væsentligste Grund, jeg vil
 anføre overfor de Herrer, er denne, at vi her
 ikke tale om en Alliancekrig, der kan skabe os
 mangehaande Chancer for vor Kamp, thi
 i det Tilfælde behøve vi egentlig ikke at
 lægge store Planer, idet disse da vilde tilbyde sig
 af Omstændighederne selv; vi tale derimod her
 om den Kamp, som vi muligen kunne komme til
 at staa i, en Kamp, hvor det gjaelder Fædrelandets
 Tilværelse, den sidste, den yderste Kamp, i
 hvilken vi staa ene overfor en aldeles overlegen
 Modstander. Til en saadan Kamp gaar ikke jeg